

доходів у вигляді дивідендів, що підлягають виплаті на його користь від інших платників податків, які сплачують авансові внески з податку на прибуток при виплаті дивідендів. Поступове зменшення частки доходів від ППП відбувається в бюджеті Республіки Польщі з 9,1% у 2012 року до 8,3% у 2015 року.

Якщо говорити про конкретні зміни щодо ППП в Україні, то варто згадати про значне зниження основної ставки в період з 01.04.2011 до 01.01.2014 (до сьогодні) з 23% до 18%. В 2014 році у США податок на прибуток становив 40%, у Німеччині — 29,6%, в Італії — 31,4%, у Бельгії — 34%, а в Японії — 35,65%, у Латвії і Литві — 15%, в Румунії — 16%. 2014-2016 році в Польщі ставка на ППП становила 19%. Помітно, що країни які розвиваються ставлять нижчі ставки, щоб залучити іноземний капітал, натомість країни, які є стабільними та сприятливими для бізнесу встановлюють значно вищі ставки.

Зниження податкового тиску на суб'єктів господарювання, стимулюватиме підприємців до здійснення інвестиційної діяльності, щоб залишитись конкурентоспроможним, оскільки низька ставка на прибуток підприємств вплине на зростання ділової активності населення, здійснюватимуть вони дану діяльність за рахунок звільнених від податку доходів, а це приведе до економічного зростання. Завдяки зростанню економіки та реальних доходів населення зростуть надходження до бюджету від споживчих податків. Сьогодні податок на прибуток підприємств не має бути одним з основних джерел доходів бюджету, як це було в перші роки незалежності України, оскільки дане джерело доходів є дуже чутливим до економічної ситуації в країні. Існує пряма залежність між прибутками підприємств та ВВП, оскільки останній формується суб'єктами господарювання, а значне податкове навантаження лише гальмуватиме процеси виробництва та відтворення на підприємстві, як наслідок це впливатиме на темпи економічного зростання.

Література:

1. Електронний ресурс: офіційний сайт Державної казначейської служби України, режим доступу: <http://www.treasury.gov.ua/main/uk/index>
2. Кулай А. Досвід ЄС із гармонізації прямого оподаткування й можливості його використання в Україні [Електронний ресурс] / Аліна Кулай // Економіст. Фіскальна політика. – 2015. – Режим доступу до ресурсу: <http://ua-ekonomist.com/archive/2015/7/Kulay.pdf>.

Малік Є.О.,

к.е.н., доц., кафедри фінансів
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

ПУБЛІЧНІ ФІНАНСИ УКРАЇНИ: СУТЬ ТА ПОТРЕБА МОДЕРНІЗАЦІЇ

Як зазначає В.І. Кравченко [3], за своїм призначенням фінанси України поділяються на публічні, приватні, неприбуткового сектора та частково міжнародні. До публічних фінансів України автор відносить державні фінанси, місцеві фінанси, фінанси політичних партій, державний кредит, податки і збори, платежі до державних спеціальних цільових фондів, державні страхові фонди, страхові внески за державним страхуванням.

На думку авторів: В. М. Опарін, В. М. Федосов, П. І. Юхименко, головна роль у фінансовій системі належить публічним фінансам, за допомогою яких у процесі розподілу та перерозподілу частини вартості національного продукту реалізується державна фінансова політика [2].

Відповідно до Закону України «Про відкритість використання публічних коштів», визначається склад публічних фінансів, згідно з яким до публічних коштів належать: кошти державного бюджету України та місцевих бюджетів, кредитні ресурси, надані під

державні та місцеві гарантії, кошти Нацбанку та інших держбанків, державних цільових коштів, Пенсійного фонду та фондів загальнообов'язкового соціального страхування, а також кошти суб'єктів господарювання державної та комунальної власності, отримані ними від їхньої господарської діяльності [1]. Необхідно зауважити, що відповідно до чинного законодавства, приватні фінанси знаходяться поза системою публічних фінансів.

Ключовими напрямками дослідження публічних фінансів є: спрямування та складові, інструменти, важелі й механізми здійснення фінансової політики держави; бюджетна політика в контексті макрофінансової стабілізації; податки та їх адміністрування, оптимізація податкової системи, податкова реформа; раціоналізація системи й механізмів фінансування видатків бюджету та фондів цільового призначення; оптимізація рівня й механізмів дефіцитного фінансування державних видатків; формування ефективної бюджетної системи, зміцнення фінансової бази місцевого самоврядування; ефективне управління бюджетним дефіцитом та державним боргом, відносини з міжнародними кредиторами; бюджетний, податковий і борговий ризик-менеджмент [2].

Модернізація системи публічних фінансів на сьогоднішній день є однією з ключових потреб нашої держави. У всіх розвинених країнах світу основною метою реформування публічних фінансів є підвищення ефективності виконання державою своїх економічних функцій. Метою реформування та модернізації системи публічних фінансів в нашій країні має стати найбільш ефективний і справедливий розподіл суспільного багатства та підвищення ефективності виконання державою своїх функцій.

В Україні на сьогодні, на жаль законодавчо не визначено цілі та плани конкретних дій щодо реформування і модернізації публічних фінансів, а також показників результатів їх виконання.

Україна має розробити національну модель економічного регулювання, зокрема здійснити широкомасштабну модернізацію її фінансової системи, яка б сприяла забезпеченню сталого розвитку економіки.

Література:

1. Про відкритість використання публічних коштів: Закон України від 11.02.2015 р. № 183-VIII. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/183-19>.
2. Сучасна українська наукова школа публічних фінансів [Електронний ресурс] / В. М. Опарін, В. М. Федосов, П. І. Юхименко // Фінанси України. - 2015. - № 11. - С. 56-87. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Fu_2015_11_6
3. Фінанси України: сучасні виклики і проблеми розвитку / В.І. Кравченко // Економіка та держава. – 2013. – № 5 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.economy.in.ua.

Мицюк Т.М.,

*«Державний фінансовий менеджмент», 5 курс
ДВНЗ «Київський національний економічний
Університет імені Вадима Гетьмана»*

Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри фінансів Степура М.М.

ВНУТРІШНІЙ ДЕРЖАВНИЙ БОРГ ТА ПРОБЛЕМИ ЙОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ

Внутрішні державні запозичення завжди були вагомим джерелом покриття дефіциту бюджету, а також важливим інструментом регулювання грошового обігу в державі та сталого розвитку. Ефективність процесу залучення коштів на внутрішньому ринку має значний вплив на бюджетну дієздатність держави, стабільність її національної валюти та економічне зростання держави. Тому дослідження питання внутрішнього державного боргу та проблем його обслуговування є особливо актуальними в Україні на сьогоднішній день.